

[Ministeren for Grønland.]

36.300 t, d. v. s. næsten en fordobling. Inden for samme periode er der imidlertid sket en udvikling til fiskeri efter de mere værdifulde råvarer såsom skællaks og rejer. Fra at være betydningsløst i 1950 er dette fiskeri gået frem, således at der alene af disse to fiskearter er landet fangster, som i værdi svarer til 15.000-16.000 t torsk.

Efter disse tal og oplysninger kan det vist herefter konstateres, at der i det relativt unge grønlandske fiskerierhverv er sket en jævn og naturlig udvikling.

Efter moderne fiskeribegreber er de grønlandske fiskerfartøjer dog stadig små, svarende til, at det grønlandske fiskeri hovedsagelig endnu er et kyst- og fjordfiskeri og hidtil overvejende har været et sommerfiskeri. Også fiskeriudbyttet er — ikke mindst set i forhold til det udbytte, færøske og udenlandske fiskere opnår ved deres fiskeri i Davidsstrædet — endnu ret beskedent. Det er imidlertid givet, at det fjord- og skærgårdsprægede fiskeri, der hidtil har været det dominerende, ikke har kunnet udvikle den grønlandske fiskerbefolkning til at drive fiskeri til havs.

Men den omstændighed, at det internationale fiskeri i Davidsstrædet, som i mange år ligesom det grønlandske har været et udpræget sommerfiskeri, i de senere år er kommet ind på at drive fiskeri på de grønlandske banker hele året rundt, synes at vise, at det trods Grønlands nordlige beliggenhed, der medfører ganske særlige klimatiske vilkår for fiskeri ved lave temperaturer om vinteren og med urolige vejrforhold i øvrigt, skulle være fuldt ud muligt at drive fiskeri hele året rundt.

Om der så er fisk nok, er jo et spørgsmål, som faktisk kun fremtiden kan vise, men vækstkurverne for torsk, som i nogle år har været for nedadgående, har i det sidste par år atter været for opgående.

Endelig bør det vel også bemærkes, at grønlænderne kun selv fisker ca. 10 pct. af de fiskemængder, der allerede i dag fiskes ud for Grønland. Resten fiskes af færingerne og af fremmede nationer.

Jeg mener herefter at kunne konkludere derhen, at de fiskeribiologiske og klimatiske forudsætninger for etablering af et mere storstilet grønlandsk fiskeri er til stede.

For det første er det, kan man sige, på adskillige pladser muligt at fiske hele året rundt. For det andet er fisken til stede, og for det tredje er afstanden mellem fiskeplads og land overordentlig kort i sammenligning med, hvad der almindeligvis gælder for fiskeri på internationalt søterritorium. Og for det fjerde, hvad der er lige så vigtigt: de menneskelige forudsætninger er også til stede. Men det vil jeg gerne vende tilbage til senere i denne redegørelse.

En ekspansion af det grønlandske fiskerierhverv kræver en strukturændring, hvis væsentligste træk består i, at fiskerisæsonen udvides mest muligt, og dette krav om forlængelse af fiskerisæsonen — om helårsfiskeri — kan kun opfyldes ved overgang til fiskeri også ude på bankerne, og dette kræver atter overgang til større fiskerfartøjer end de hidtil almindeligvis anvendte.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at det i indeværende års landsrådssamling på foranledning af et af medlemmerne har været drøftet, om ikke der for den grønlandske landskasses midler burde anskaffes en trawler, i hvilken unge mennesker kan oplæres til havfiskeri.

Man må imidlertid gøre sig klart, at større fiskerfartøjer stiller krav om større investeringsmidler, og at der forud for og sideløbende med anskaffelsen af større både må sættes ekstra ind på uddannelsen af de unge, der skal benytte disse større fartøjer. Et andet vigtigt middel til fremme af et storfiskeri er tilrettelæggelse af en hensigtsmæssig prispolitik. Da imidlertid prispolitikken for tiden er genstand for overvejelser i Grønlandsudvalget af 1960, skal jeg ikke her komme nærmere ind derpå.

Et af de allervigtigste midler til kraftigst at stimulere fiskerne til udvidelse og forbedring af fiskerflåden herunder til anskaffelse af større havgående fiskerkuttere, ja, til anskaffelse af linebåde og måske trawlere, er imidlertid opførelsen af moderne fiskeindustrianlæg. Ja, jeg vil påstå: uden industrianlæg intet storfiskeri. Hvis der ikke i Grønland findes industrianlæg, som er i stand til at modtage og behandle store fangstmængder til produkter, der kan sælges på verdensmarkedet, animerer man ikke fiskerne til at skaffe sig større fiskerfartøjer til brug for fiskeri på bankerne største-